Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (ceturtā palāta)

2012. gada 27. septembrī*

Kopējā lauksaimniecības politika — Tirgu kopīgā organizācija — Cukura un izoglikozes ražotāji — Ražošanas maksājumu apjoma aprēķināšana — Tādas aprēķināšanas metodes spēkā esamība, atbilstoši kurai tiek ņemti vērā teorētiski kompensāciju apjomi par cukura daudzumu, kas eksportēts bez kompensācijām — Tiesiskā regulējuma atpakaļejošais spēks — Valūtas maiņas kurss — Procentu piešķiršana

Apvienotās lietas C-113/10, C-147/10 un C-234/10

par lūgumiem sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Finanzgericht Düsseldorf* (C-113/10) (Vācija), *High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division* (C-147/10) (Apvienotā Karaliste), un *Tribunal de grande instance de Nanterre* (C-234/10) (Francija) iesnieguši ar lēmumiem, kas pieņemti attiecīgi 2010. gada 22. februārī, 12. martā un 6. maijā un kas Tiesā reģistrēti 2010. gada 2. un 29. martā, kā arī 12. maijā, tiesvedībās

Zuckerfabrik Jülich AG (C-113/10)

pret

Hauptzollamt Aachen ,

British Sugar plc (C-147/10)

pret

Rural Payments Agency, an Executive Agency of the Department for Environment, Food & Rural Affairs

un

Tereos – Union de coopératives agricoles à capital variable (C-234/10)

pret

Directeur général des douanes et droits indirects ,

Receveur principal des douanes et droits indirects de Gennevilliers .

TIESA (ceturtā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs Ž. K. Bonišo [*J.-C. Bonichot*], tiesneši A. Prehala [*A. Prechal*], K. Šīmans [*K. Schiemann*], L. Bejs Larsens [*L. Bay Larsen*] (referents) un K. Toadere [*C. Toader*],

* Tiesvedības valodas – vācu, angļu un franču.

ģenerāladvokāte E. Šarpstone [*E. Sharpston*],

sekretārs K. Malaceks [*K. Malacek*], administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2011. gada 30. jūnija tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— *Zuckerfabrik Jülich AG* vārdā – *H.-J. Prieß* un *B. Sachs*, *Rechtsanwälte*,

— *British Sugar plc* vārdā – *K. Lasok, QC*, un *G. Facenna*, *barrister*,

— *Tereos – Union de coopératives agricoles à capital variable* vārdā – *N. Coutrelis*, advokāts,

— Vācijas valdības vārdā – *T. Henze* un *J. Möller*, pārstāvji,

— Apvienotās Karalistes valdības vārdā – *S. Hathaway* un *H. Walker*, pārstāvji,

— Francijas valdības vārdā – *G. de Bergues* un *B. Cabouat*, pārstāvji,

— Spānijas valdības vārdā – *F. Díez Moreno*, pārstāvis,

— Lietuvas valdības vārdā – *R. Mackevičienė* un *R. Krasuckaitė*, pārstāves,

— Austrijas valdības vārdā – *E. Riedl*, pārstāvis,

— Eiropas Komisijas vārdā – *P. Rossi*, *B. Schima* un *D. Bianchi*, kā arī *K. Banks*, pārstāvji,

noklausījusies ģenerāladvokātes secinājumus 2011. gada 27. oktobra tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgumi sniegt prejudiciālu nolēmumu galvenokārt attiecas uz Komisijas 2009. gada 3. novembra Regulas (EK) Nr. 1193/2009, ar ko labo Regulu (EK) Nr. 1762/2003, (EK) Nr. 1775/2004, (EK) Nr. 1686/2005 un (EK) Nr. 164/2007 un nosaka ražošanas maksājumu apjomu cukura nozarē 2002./2003., 2003./2004., 2004./2005., 2005./2006. tirdzniecības gadam (OV L 321, 1. lpp.), spēkā esamību.

2 Šie lūgumi tika iesniegti saistībā ar tiesvedībām starp attiecīgi *Zuckerfabrik Jülich AG* (turpmāk tekstā – "*Jülich*") un *Hauptzollamt Aachen*, *British Sugar plc* (turpmāk tekstā – "*British Sugar*") un *Rural Payments Agency*, *an Executive Agency of the Department for Environment, Food & Rural Affairs* (turpmāk tekstā – "*Rural Payments Agency*"), kā arī *Tereos – Union de coopératives agricoles à capital variable* (turpmāk tekstā – "*Tereos*") un *Directeur général des douanes et droits indirects* [Muitas un netiešo nodokļu pārvaldes ģenerāldirektoru] un *Receveur principal des douanes et droits indirects de Gennevilliers* [Ženviljē Muitas un netiešo nodokļu pārvaldes galveno nodokļu iekasētāju] (Francija) par to maksājumu apjomiem, kas ir iekasēti vai nu par visiem 2002./2003.–2005./2006. tirdzniecības gadiem, vai arī par dažiem no tiem.

Atbilstošās tiesību normas

3 Padomes 2000. gada 29. septembra Lēmuma 2000/597/EK, Euratom par Eiropas Kopienu pašu resursu sistēmu (OV L 253, 42. lpp.) 8. panta 1. punktā ir paredzēts, ka Eiropas Kopienu pašu resursus, kā, piemēram, maksājumus, kas paredzēti cukura tirgu kopējā organizācijas sistēmā, dalībvalstis iekasē saskaņā ar savu normatīvo un administratīvo aktu noteikumiem, ko vajadzības gadījumā pielāgo, lai tie atbilstu Kopienu noteikumos ietvertajām prasībām.

4 Saistībā ar šiem maksājumiem tas pats ir spēkā arī atbilstoši 8. panta 1. punktam Padomes 2007. gada 7. jūnija Lēmumā 2007/436/EK, Euratom par Eiropas Kopienu pašu resursu sistēmu (OV L 163, 17. lpp.), ar kuru, kā tas ir paredzēts šī lēmuma 10. pantā, no 2007. gada 1. janvāra tika atcelts Lēmums 2000/597.

5 Padomes 2001. gada 19. jūnija Regulā (EK) Nr. 1260/2001 par cukura tirgu kopīgo organizāciju (OV L 178, 1. lpp.; turpmāk tekstā – "Pamatregula"), kas ir atcelta ar Padomes 2006. gada 20. februāra Regulu (EK) Nr. 318/2006 par cukura tirgu kopīgo organizāciju (OV L 58, 1. lpp.), tostarp bija paredzēta cukura nozares pašfinansēšanas sistēma ar ražošanas maksājumu palīdzību.

6 Saskaņā ar Pamatregulas preambulas 11. apsvērumu cukura nozares tirgu kopīgās organizācijas pamatā, pirmkārt, ir princips, ka ražotājiem ir jāuzņemas pilna finansiāla atbildība par zaudējumiem, ko katrā tirdzniecības gadā rada tās kvotā ietilpstošās Kopienas produkcijas daļas pārdošana, kura pārsniedz Kopienas iekšēji patērēto produkciju, un, otrkārt, realizācijas cenu garantiju diferenciācija, ņemot vērā katram uzņēmumam piešķirto ražošanas kvotu.

7 Saskaņā ar šīs regulas preambulas 13. apsvērumu finansiālās atbildības principa ievērošana tiek nodrošināta ar ražotāju veiktiem maksājumiem, maksājot pamatražošanas maksājumu, ar ko apliek visu A un B cukura ražošanu un ko tomēr ierobežo 2 % apmērā no baltā cukura intervences cenas, un B maksājumu, ar ko apliek B cukura ražošanu, nepārsniedzot 37,5 % no minētās cenas. Tā kā šī maksājumu ierobežošana principā nozīmē, ka dažos tirdzniecības gados cukura ražošanas pašfinansēšana nenotiek pilnā apmērā, tādos gadījumos būtu jāparedz papildu maksājums.

8 Minētās regulas preambulas 14. apsvēruma redakcija ir šāda:

"Lai nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi, papildu maksājums būtu jāaprēķina katram uzņēmumam, pamatojoties uz šā uzņēmuma daļu ieņēmumos no ražošanas maksājumiem, ko tas samaksājis par attiecīgo tirdzniecības gadu. Tādēļ Kopienai kopumā būtu jānosaka koeficients, kas atspoguļo attiecību starp kopējiem reģistrētajiem zaudējumiem un kopējiem ieņēmumiem no attiecīgajiem ražošanas maksājumiem konkrētajā tirdzniecības gadā. Jāprecizē nosacījumi, ar kādiem cukurbiešu un cukurniedru pārdevēji piedalās attiecīgā tirdzniecības gada zaudējumu segšanā."

9 Attiecībā uz maksājumu aprēķināšanu Pamatregulas 15. pantā ir noteikts:

"1. Līdz katra tirdzniecības gada beigām reģistrē:

a) A un B cukura, A un B izoglikozes un A un B inulīna sīrupa produkcijas prognozi attiecīgajam tirdzniecības gadam;

b) prognozi par cukura, izoglikozes un inulīna sīrupa daudzumiem, kas attiecīgajā tirdzniecības gadā pārdots patēriņam Kopienā;

c) eksportējamo pārpalikumu, ko iegūst, atņemot b) apakšpunktā minēto daudzumu no a) apakšpunktā minētā daudzuma;

d) novērtējumu par vidējiem zaudējumiem vai vidējiem ieņēmumiem no vienas tonnas cukura attiecībā uz kārtējā tirdzniecības gadā izpildāmām eksporta saistībām.

Šie vidējie zaudējumi vai vidējie ieņēmumi ir vienādi ar starpību starp kompensāciju kopapjomu un maksājumu kopapjomu par attiecīgo eksporta saistību tonnu kopskaitu;

e) kopējo zaudējumu vai kopējo ieņēmumu novērtējumu, ko iegūst, c) apakšpunktā minēto pārpalikumu sareizinot ar d) apakšpunktā minētajiem vidējiem zaudējumiem vai vidējiem ienākumiem.

2. Līdz 2005./2006. tirdzniecības gada beigām, neskarot 10. panta 3., 4., 5. un 6. punktu, par laiku no 2001./2002. līdz 2005./2006. tirdzniecības gadam kopā reģistrē:

a) eksportējamo pārpalikumu, ko nosaka, pamatojoties uz A un B cukura, A un B izoglikozes un A un B inulīna sīrupa galīgo produkciju, un Kopienas patēriņam pārdoto cukura, izoglikozes un inulīna sīrupa galīgo daudzumu;

b) vidējos zaudējumus vai ieņēmumus no vienas tonnas cukura, ko rada attiecīgās kopējās eksporta saistības, kuras aprēķina, izmantojot 1. punkta d) apakšpunkta otrajā daļā izklāstīto metodi;

c) kopējos zaudējumus vai ieņēmumus, ko iegūst, sareizinot a) apakšpunktā minēto pārpalikumu ar b) apakšpunktā minētajiem vidējiem zaudējumiem vai vidējiem ieņēmumiem;

d) iekasēto ražošanas pamatmaksājumu un B maksājumu kopējo summu.

Kopējo zaudējumu vai ieņēmumu novērtējumu, kas minēts 1. punkta e) apakšpunktā, koriģē par c) un d) apakšpunktā minēto summu starpību.

[..]

8. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai pieņem saskaņā ar 42. panta 2. punktā minēto procedūru, un tie jo īpaši attiecas uz:

— iekasējamo maksājumu summām,

[..]."

10 Pēc 2008. gada 8. maija sprieduma apvienotajās lietās C-5/06 un no C-23/06 līdz C-36/06 *Zuckerfabrik Jülich* u.c. (Krājums, I-3231. lpp.) un 2008. gada 6. oktobra rīkojuma apvienotajās lietās no C-175/07 līdz C-184/07 *SAFBA* pasludināšanas Eiropas Komisija pieņēma Regulu Nr. 1193/2009, ar kuru tā izdarīja labojumus Komisijas 2003. gada 7. oktobra Regulā (EK) Nr. 1762/2003, ar ko 2002./2003. tirdzniecības gadam nosaka ražošanas maksājumu apjomus cukura nozarē (OV L 254, 4. lpp.), Komisijas 2004. gada 14. oktobra Regulā (EK) Nr. 1775/2004, ar ko 2003./2004. tirdzniecības gadam nosaka ražošanas maksājumu apjomus cukura nozarē (OV L 316, 64. lpp.), un Komisijas 2005. gada 14. oktobra Regulā (EK) Nr. 1686/2005, ar ko 2004./2005. tirdzniecības gadam nosaka ražošanas maksājumu apjomus un papildu maksājuma koeficientu cukura nozarē (OV L 271, 12. lpp.), kuras Tiesa bija atzinusi par spēkā neesošām, kā arī Komisijas 2007. gada 19. februāra Regulā (EK) Nr. 164/2007, ar ko 2005./2006. tirdzniecības gadam nosaka ražošanas maksājumu apjomus cukura nozarē (OV L 51, 17. lpp.), kas arī bija balstīta uz metodi, kuru Tiesa bija atzinusi par spēkā neesošu attiecībā uz 2002./2003., 2003./2004. un 2004./2005. tirdzniecības gadu. Tādējādi Komisija atkārtoti ar atpakaļejošu spēku noteica ražošanas maksājumu apjomus cukura nozarē attiecībā uz 2002./2003.–2005./2006. tirdzniecības gadu.

11 Regulas Nr.°1193/2009 preambulas 5. un 6. apsvērums ir formulēti šādi:

"(5) Tiesa 2008. gada 8. maija spriedumā apvienotajās lietās C-5/06 un C-23/06-C-36/06 secināja, ka, izskatot Komisijas 2002. gada 15. oktobra Regulu (EK) Nr. 1837/2002, ar ko 2001./2002. tirdzniecības gadam nosaka ražošanas maksājumu apjomus, kā arī papildu maksājuma koeficientu cukura nozarē [(OV L 278, 13. lpp.)], nav atklāti tādi faktori, kas ietekmētu tās spēkā esību. Lai noteiktu ražošanas maksājumu minētajā tirdzniecības gadā, vidējos zaudējumus Komisija rēķinātu, balstoties uz kopējo pārstrādāta produkta veidā eksportētā cukura daudzumu, neatkarīgi no tā, vai par to var saņemt kompensāciju.

(6) Tādēļ Komisijai pienākas noteikt ražošanas maksājumus, izmantojot to pašu aprēķināšanas metodi, kas izmantota 2001./2002. tirdzniecības gadā, vajadzības gadījumā iekļaujot papildu maksājuma koeficientu."

12 Regulas Nr. 1193/2009 1.–4. pantā ir noteikti ražošanas maksājumu apjomi cukura nozarē 2002./2003.–2005./2006. tirdzniecības gadam.

13 Regulas Nr. 1193/2009 3. pantā ir paredzēts:

"Regulas (EK) Nr. 1686/2005 1. un 2. pantu aizstāj ar šādiem pantiem:

"[..]

2. pants

[Pamatregulas] 16. panta 2. punktā paredzētais koeficients 2004./2005. tirdzniecības gadam ir 0,25466 Čehijai, Latvijai, Lietuvai, Ungārijai, Polijai, Slovēnijai un Slovākijai un 0,14911 – pārējām dalībvalstīm.""

14 Regulas Nr. 1193/2009 6. pantā ir noteikts:

"Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Regulas 1. pantu piemēro no 2003. gada 8. oktobra.

Regulas 2. pantu piemēro no 2004. gada 15. oktobra.

Regulas 3. pantu piemēro no 2005. gada 18. oktobra.

Regulas 4. pantu piemēro no 2007. gada 23. februāra."

15 Eiropas Savienības Vispārējā tiesa savā 2011. gada 29. septembra spriedumā lietā T-4/06 Polija/Komisija (Krājumā nav publicēts) nosprieda:

"atcelt 2. pantu [..] Regulā (EK) Nr. 1686/2005 [..], kurā grozījumi izdarīti ar 3. pantu [..] Regulā (EK) Nr. 1193/2009 [..]."

Pamatlietas un prejudiciālie jautājumi

Lieta C-113/10

16 *Jülich* ir cukura ražošanas uzņēmums.

17 Ar 2003. gada 21. oktobra, 2005. gada 26. oktobra un 2007. gada 21. februāra lēmumiem *Hauptzollamt Aachen* (Āhenes Galvenā muitas pārvalde) pieprasīja *Jülich* samaksāt maksājumus par 2002./2003., 2004./2005. un 2005./2006. tirdzniecības gadu. Saistībā ar šiem trim tirdzniecības gadiem *Hauptzollamt Aachen* balstījās uz trim Komisijas regulām, proti, Regulu Nr. 1762/2003 – attiecībā uz 2002./2003. tirdzniecības gadu, Regulu Nr. 1686/2005 – attiecībā uz 2004./2005. tirdzniecības gadu un Regulu Nr. 164/2007 – attiecībā uz 2005./2006. tirdzniecības gadu.

18 Apstrīdot attiecībā uz šiem tirdzniecības gadiem noteiktos ražošanas maksājumus, *Jülich* cēla iebildumus pret 2005. gada 26. oktobra lēmumu un lūdza grozīt 2003. gada 21. oktobra un 2007. gada 21. februāra lēmumus. *Jülich* norādīja, ka Regulas Nr. 1762/2003, Nr. 1686/2005 un Nr. 164/2007 ir spēkā neesošas, jo Komisija esot kļūdaini noteikusi maksājumu likmi.

19 Ar 2009. gada 28. un 29. decembra lēmumiem *Hauptzollamt Aachen*, pamatojoties uz Regulu Nr. 1193/2009, noteica ražošanas maksājumu apjomu, kas *Jülich* ir jāmaksā par 2002./2003., 2004./2005. un 2005./2006. tirdzniecības gadu.

20 *Jülich* cēla prasību par šiem lēmumiem *Finanzgericht Düsseldorf* [Diseldorfas Finanšu tiesā], apgalvojot, ka Regula Nr. 1193/2009 ir spēkā neesoša.

21 Ciktāl Komisija, pārskatot maksājumu likmes, ir atkārtoti aprēķinājusi ne vien eksporta saistību kopējo apjomu, bet arī kompensāciju kopapjomu par pamatlietā aplūkotajiem tirdzniecības gadiem un attiecībā uz eksportu bez kompensācijas ir ņēmusi vērā teorētiskas kompensācijas, iesniedzējtiesai ir šaubas par šādas pārskatīšanas – kas pārsniedz iepriekš minētajā spriedumā apvienotajās lietās *Zuckerfabrik Jülich* u.c. paredzētos nosacījumus un kas attiecas uz jau noslēgtiem tirdzniecības gadiem – saderību ar Savienības tiesībās noteikto atpakaļejoša spēka aizlieguma principu.

22 Ar 2010. gada 2. marta lēmumu *Finanzgericht Düsseldorf* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

"Vai [..] Regula Nr. 1193/2009 [..] ir spēkā esoša?"

Lieta C-147/10

23 *British Sugar*, cukura izstrādājumu ražotājs, prasa atmaksāt pamatsummu un procentus par ražošanas maksājumiem cukura nozarē, kuri ir pārmaksāti *Rural Payments Agency* [Lauku maksājumu aģentūrai] par 2002./2003.–2005./2006. tirdzniecības gadu.

24 Pamatojoties uz savu iepriekš minētā sprieduma apvienotajās lietās *Zuckerfabrik Jülich* u.c. interpretāciju, *British Sugar* ir aprēķinājis, ka pārmaksātā summa par 2002./2003.–2005./2006. tirdzniecības gadu ir aptuveni EUR 12 531 000, neietverot procentus.

25 *Rural Payments Agency* ir norādījusi, ka juridiskā formula pārmaksātās summas, kas ir jāatmaksā *British Sugar*, aprēķināšanai šobrīd ir ietverta Regulā Nr. 1193/2009 un ka tā ir saistoša attiecīgajiem lietas dalībniekiem, kā arī iesniedzējtiesai. Tā apgalvo, ka saskaņā ar šo regulu *British Sugar* atmaksājamā summa ir GBP 366 590,79 un ka tam ir jāatmaksā vienīgi šī summa.

26 *British Sugar* apgalvo, ka Regula Nr. 1193/2009 ir spēkā neesoša, tostarp tādēļ, ka tajā pastāv tā pati būtiskā kļūda, kuras dēļ Tiesa par spēkā neesošām bija atzinusi Regulas Nr. 1762/2003, Nr. 1775/2004 un Nr. 1686/2005. Tajā paredzētā aprēķina metode, it īpaši attiecībā uz Pamatregulas 15. panta 1. punkta d) apakšpunktā minēto "vidējo zaudējumu no vienas tonnas" aprēķinu, esot balstīta uz hipotētiskiem zaudējumiem, kas atspoguļo eksporta kompensācijas, kuras teorētiski ir bijušas pieejamas, bet faktiski nekad nav tikušas izmaksātas. Tādējādi ar Regulu Nr. 1193/2009 mākslīgi tiekot palielināti Pamatregulas 15. panta 1. punkta e) apakšpunktā paredzētie kopējie zaudējumi.

27 Turklāt Komisijai neesot bijusi kompetence pieņemt Regulu Nr. 1193/2009, pamatojoties uz Pamatregulu, it īpaši tādēļ, ka šī pēdējā minētā regula, kura ir tikusi atcelta, jaunās regulas pieņemšanas laikā vairs nebija spēkā. Nepastāvot kompetencei atbilstoši Pamatregulai, kompetence noteikt ražošanas maksājumu apjomus saskaņā ar LESD 43. pantu esot Padomei.

28 Tāpat Regula Nr. 1193/2009 esot spēkā neesoša arī, ciktāl tajā ir prasīts, lai maksājumi, kas nav izteikti euro valūtā, tiktu veikti, piemērojot valūtas maiņas kursu, kas pastāvēja laikā, kad pārmaksātā maksājuma summa sākotnēji tika aprēķināta, nevis atmaksas brīdī pastāvošo kursu.

29 *Rural Payments Agency* ir norādījusi, ka, ciktāl Regulā Nr. 1193/2009 šķietami tiek turpināta Regulā Nr. 1837/2002 paredzētā sistēma, kuras pārbaudē netika atklāti tādi faktori, kas ietekmētu tās spēkā esamību, ir iespējams, ka Tiesa tādējādi ir netieši apstiprinājusi tajā izmantoto metodoloģiju.

30 Attiecībā uz atbilstošo valūtas maiņas kursu (euro/GBP) ir jāpiemēro tas valūtas maiņas kurss, kas bija spēkā laikā, kad tika noteikti sākotnējie cukura ražošanas maksājumi.

31 Visbeidzot *Rural Payments Agency* apgalvo, ka *British Sugar* nebūtu piešķirams procentu maksājums saistībā ar pārmaksāto maksājumu atmaksu. Būtībā jebkura pārmaksāto maksājumu atmaksa šim uzņēmumam tiktu segta ar līdzvērtīgu Komisijas veicamo atmaksu *Rural Payments Agency* atbilstoši Kopienu pašu resursu sistēmai. Ja Savienības pašu resursu izmantošanu regulējošās normās nav paredzēts juridisks pamats, kas ļautu dalībvalstīm piedzīt no Komisijas ar šādu atmaksu saistītos procentu maksājumus, tad, kā uzskata *Rural Payments Agency*, tas pats princips ir piemērojams arī attiecībā uz jebkādām par labu *British Sugar* veicamajām atmaksām.

32 Šādos apstākļos *High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

“1) Vai Regula [Nr. 1193/2009] ir spēkā neesoša, ievērojot [iepriekš minēto] spriedumu [apvienotajās lietās *Zuckerfabrik Jülich* u.c.] un [iepriekš minēto] rīkojumu [lietā *SAFBA*]?

2) Vai Regula [Nr. 1193/2009] ir spēkā neesoša, ievērojot juridisko pamatu, saskaņā ar kuru tā tika pieņemta, proti, [Pamat]regulu?

3) Vai, aprēķinot maksājamo kompensāciju saistībā ar ražošanas maksājumu cukura nozarē pārmaksu 2002./2003., 2003./2004., 2004./2005. un 2005./2006. tirdzniecības gados, piemērojamais valūtas maiņas kurss un datums, kurš jāņem vērā, piemērojot valūtas maiņas kursu, ir jautājums, ko nosaka Savienības tiesības? Apstiprinošas atbildes gadījumā – vai Regulas [Nr. 1193/2009] 6. pants ir interpretējams tādējādi, ka tas nosaka kompensācijas izmaksu, atsaucoties uz valūtas maiņu kursiem, kas tika piemēroti brīdī, kad pārmaksātais maksājums tika sākotnēji aprēķināts? Apstiprinošas atbildes gadījumā – vai Regulas [Nr. 1193/2009] 6. pants ir spēkā esošs?

4) Saistībā ar procentiem:

[a]) Vai Savienības tiesības liedz personai prasītāja situācijā saņemt procentus par pārmaksātajām summām sakarā ar spēkā neesošo Komisijas regulu no valsts iestādes, kas ir atbildīga par ražošanas maksājumu iekasēšanu, gadījumos, kad valsts iestāde, kas ir atbildīga par ražošanas maksājumu iekasēšanu, nevar saņemt procentus par attiecīgajām summām, kurus tai atmaksā Komisija?

[b]) Apstiprinošas atbildes uz [ceturtā jautājuma a) apakšpunktu] gadījumā – vai [Savienības] tiesību akti par pašu resursiem [(Lēmums 2000/597 [..] un tā Īstenošanas regula (EK) Nr. 1150/2000)] neļauj valsts iestādei, kas atbildīga par ražošanas maksājumu iekasēšanu, atgūt procentus par summām, kuras tai atmaksās Komisija, ņemot vērā šīs lietas apstākļus?

[c]) Noliedzošas atbildes uz [ceturtā jautājuma a) apakšpunktu] gadījumā – vai [Savienības] tiesības neļauj valsts tiesai vai iestādei īstenot jebkādu rīcības brīvību, kura tai varētu būt procentu nepiešķiršanā šajā gadījumā, kad tiek taisīts spriedums personai prasītāja situācijā?"

Lieta C-234/10

33 Uzskatot, ka par 2004./2005. tirdzniecības gadu ir pārmaksājis saskaņā ar Regulu Nr. 1686/2005 veicamos maksājumus, cukura ražotājs *Tereos* 2007. gada 2. maijā iesniedza *Receveur principal des douanes et droits indirects de Gennevilliers* lūgumu par daļēju šīs summas atmaksu. Nesaņemot atbildi uz savu sūdzību, *Tereos* cēla prasību *Tribunal de grande instance de Nanterre* [Nantēras apgabaltiesā], apgalvojot, ka Regula Nr. 1686/2005 ir spēkā neesoša, un prasot pārmaksātās summas EUR 11 600 782 apmērā atmaksu.

34 Pēc Regulas Nr. 1193/2009 pieņemšanas *Tereos* tostarp lūdza šai tiesai pirms galīgā sprieduma pasludināšanas vērsties Tiesā ar lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu par Regulas Nr. 1193/2009 spēkā esamību, ņemot vērā Pamatregulas 15. pantu, un piespriest atmaksāt tā prasīto summu EUR 11 600 782 apmērā kopā ar likumiskajiem procentiem.

35 Iesniedzējtiesa ir norādījusi, ka Komisija ražošanas maksājuma apjomu Regulā Nr. 1193/2009 nav pārrēķinājusi, strikti piemērojot no Pamatregulas – kā to iepriekš minētajā spriedumā apvienotajās lietā *Zuckerfabrik Jülich* u.c. ir interpretējusi Tiesa – 15. panta pārņemto aprēķina metodi, bet ir izmantojusi metodi, kas jau bija piemērota attiecībā uz 2001./2002. tirdzniecības gadu, ciktāl Tiesa bija norādījusi, ka, izskatot Regulu Nr. 1837/2002, netika atklāti tādi faktori, kas ietekmētu tās spēkā esamību.

36 Tādēļ *Tribunal de grande instance de Nanterre* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

"1) Vai [Pamat]regulas 15. panta 1. punkta d) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka vidējo zaudējumu aprēķināšanai attiecībā uz visām eksportētajām cukura kategorijām ir jāsadala faktisko izmaksu summa ar eksportētā daudzuma summu neatkarīgi no tā, vai par šo daudzumu kompensācijas ir faktiski izmaksātas?

2) Vai Regula Nr. 1193/2009 ir spēkā neesoša, ņemot vērā [Pamat]regulas 15. pantu, ciktāl tajā ir noteikts tāds cukura ražošanas maksājums, kas aprēķināts, ņemot vērā vidējos zaudējumus, kuru aprēķinā attiecībā uz eksportējamo cukuru pārstrādātajos produktos ir jāsareizina eksporta kompensācijas, kas saistīta ar šiem produktiem, apmērs ar kopējo eksportējamo daudzumu, ieskaitot eksportēto daudzumu, par kuru nav saņemta kompensācija, nevis jāsadala faktiski radušās izmaksas ar eksportētā daudzuma summu neatkarīgi no saņemtās kompensācijas?"

Par lietu C-113/10, C-147/10 un C-234/10 apvienošanu

37 Ar Tiesas ceturtās palātas priekšsēdētāja 2011. gada 15. aprīļa rīkojumu lietas C-113/10, C-147/10 un C-234/10 tika apvienotas mutvārdu procesam un sprieduma taisīšanai.

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par vienīgo jautājumu lietā C-113/10, pirmo jautājumu lietā C-147/10 un diviem jautājumiem lietā C-234/10

38 Ar šiem jautājumiem, kuri ir jāizvērtē kopā, iesniedzējtiesas būtībā vēlas noskaidrot, vai vidējo zaudējumu no vienas tonnas cukura attiecībā uz kārtējā tirdzniecības gadā izpildāmām eksporta saistībām (turpmāk tekstā – "vidējie zaudējumi") aprēķināšanas metode, kuru Komisija ir ieviesusi Regulā Nr. 1193/2009, atbilst Pamatregulai, kā to iepriekš minētajā spriedumā apvienotajās lietās *Zuckerfabrik Jülich* u.c. un iepriekš minētajā rīkojumā lietā *SAFBA* ir interpretējusi Tiesa.

39 Saskaņā ar Pamatregulas 15. panta 1. punkta d) apakšpunktu vidējie zaudējumi ir vienādi ar starpību starp kompensāciju kopapjomu un maksājumu kopapjomu par attiecīgo eksporta saistību tonnu kopskaitu kārtējā tirdzniecības gadā. Kopējo zaudējumu novērtējumu saskaņā ar šīs regulas 15. panta 1. punkta e) apakšpunktu aprēķina, sareizinot eksportējamo pārpalikumu ar vidējiem zaudējumiem.

40 Ir vispārzināms, ka Regulas Nr. 1193/2009 izstrādē izmantotā vidējo zaudējumu aprēķināšanas metode divos aspektos atšķiras no Regulu Nr. 1762/2003, Nr. 1775/2004, Nr. 1686/2005 un Nr. 164/2007 izstrādē izmantotās metodes.

41 Pirmkārt, "eksporta saistību tonnu kopskaits", kas atbilstoši Pamatregulas 15. panta 1. punkta d) apakšpunktam ir saucējs, ar kura palīdzību iespējams aprēķināt vidējos zaudējumus, šobrīd ietver visas eksporta saistības, tostarp arī tās, par kurām nav saņemta eksporta kompensācija. Tomēr šīs vidējo zaudējumu aprēķināšanas kārtības izmaiņas, kā to turklāt ir atzinuši arī visas ieinteresētās personas, kuras ir iesniegušas apsvērumus, atbilst šīs regulas – kā to tostarp iepriekš minētajā spriedumā apvienotajās lietās *Zuckerfabrik Jülich* u.c. ir interpretējusi Tiesa – 15. panta 1. punkta d) apakšpunktam.

42 Otrkārt, "kompensāciju kopapjoms" attiecībā uz pārstrādātajos produktos ietverto cukuru, kas atbilstoši Pamatregulas 15. panta 1. punkta d) apakšpunktam ir skaitītāja sastāvdaļa, ar kura palīdzību iespējams aprēķināt vidējos zaudējumus, ir trīs posmos veicamas darbības rezultāts. Pirmkārt, kopējais eksporta saistību apjoms šai cukura kategorijai tiek dalīts ar divpadsmit, attiecinot visas šī kopējā apjoma frakcijas uz kādu tirdzniecības gada mēnesi. Otrkārt, šādi iegūtais skaitlis par katru mēnesi tiek reizināts ar vidējās kompensācijas apmēru, kas ir maksājama par šo eksporta veidu šajā mēnesī. Treškārt, tiek saskaitīti visu šo produktu rezultāti par mēnesi, lai iegūtu kompensāciju kopapjomu attiecībā uz visu tirdzniecības gadu.

43 Komisija apgalvo, ka šī vidējo zaudējumu aprēķināšanas metode ir jau tikusi izmantota iepriekš, tostarp Regulā Nr. 1837/2002. Tiesa esot apstiprinājusi šo metodi iepriekš minētajā spriedumā apvienotajās lietās *Zuckerfabrik Jülich* u.c., kurā Tiesa esot nospriedusi, ka, izskatot Regulu Nr. 1837/2002, netika atklāti tādi faktori, kas ietekmētu tās spēkā esamību.

44 Šo argumentāciju nevar atbalstīt.

45 Būtībā iepriekš minētajā spriedumā apvienotajās lietās *Zuckerfabrik Jülich* u.c. Tiesa ir izvērtējusi Regulas Nr. 1837/2002 spēkā esamību tikai, ciktāl tas bija vajadzīgs, lai atbildētu uz tai uzdotajiem jautājumiem, ņemot vērā tajā izvirzītos argumentus. Precīzāk – no šī sprieduma 61. un 63. punkta izriet, ka Tiesa ir izvērtējusi metodi, kuru Komisija bija izmantojusi, lai aprēķinātu eksporta saistību tonnu kopskaitu, nevis visus vidējo zaudējumu aprēķināšanas elementus. Tādējādi, kā savu secinājumu 83. punktā ir norādījusi ģenerāladvokāte, Tiesa nav izvērtējusi kompensāciju kopapjoma aprēķinam izmantoto formulu, kas ir pārņemta Regulā Nr. 1193/2009. Līdz ar to šis jaunais jautājums ir jāizvērtē, lai varētu pieņemt nolēmumu par šīs pēdējās minētās regulas atbilstību Pamatregulas 15. panta 1. punkta d) apakšpunktam.

46 Šajā nolūkā ir jāatgādina, ka Pamatregulas mērķis ir izveidot ar pārpalikuma realizēšanu saistīto izmaksu pašfinansēšanas sistēmu, lai taisnīgā, bet efektīvā veidā varētu nodrošināt, ka ražotāji paši pilnībā sedz šīs izmaksas (iepriekš minētais spriedums apvienotajās lietās *Zuckerfabrik Jülich* u.c., 44. punkts). Līdz ar to ieviestā aprēķina metode nedrīkst nozīmēt to, ka praksē kopējie zaudējumi *a priori* tiek noteikti lielākā apmērā nekā ar kompensācijām saistītās izmaksas saistībā ar Kopienā saražotās produkcijas pārpalikuma realizāciju (iepriekš minētais spriedums apvienotajās lietās *Zuckerfabrik Jülich* u.c., 60. punkts).

47 Turklāt no Pamatregulas 15. panta 1. punkta e) apakšpunkta izriet, ka kopējos zaudējumus aprēķina, sareizinot eksportējamo pārpalikumu ar vidējiem zaudējumiem. Tādēļ pārāk augsts vidējo zaudējumu novērtējums nenovēršami nozīmē pārāk augstu kopējo zaudējumu novērtējumu.

48 Aprēķina metode, kuru Komisija ir izmantojusi, lai noteiktu ražošanas maksājumu apjomus cukura nozarē, kas ir noteikti, piemēram, Regulā Nr. 1193/2009, nav balstīta uz to eksporta kompensāciju apjomu, kas ir samaksātas, lai nodrošinātu to pārstrādātajos produktos ietverto cukura daudzumu realizēšanu, par kuriem ir saņemtas eksporta kompensācijas. Atbilstoši šai metodei visiem šiem daudzumiem tiek piemērots teorētisks kompensācijas apjoms, kura pamatā ir Komisijas periodiski noteikti vidējie apjomi, neatkarīgi no iespējamās kompensācijas faktiskas samaksas un tās faktiskā apmēra.

49 Ciktāl, kā tas izriet no lietas materiāliem un it īpaši no dažādajiem Lauksaimniecības tirgu kopīgās organizācijas pārvaldības komitejas darba dokumentiem, būtiska daļa no pārstrādātajos produktos ietvertā cukura tiek eksportēta, nesaņemot maksājamās kompensācijas, šī aprēķina metode mākslīgi palielina kopējo kompensāciju apjomu. Summai, kuru Komisija ir norādījusi kā kopējo kompensāciju apjomu, tādējādi vairs nav tiešas saistības ar izmaksām, kas saistībā ar cukura pārpalikuma realizēšanu ir attiecināmas uz Eiropas Savienības budžetu.

50 Jāatgādina, ka kopējais kompensāciju apjoms ir skaitītāja sastāvdaļa, ar kura palīdzību iespējams aprēķināt vidējos zaudējumus. Turklāt šis skaitītāja palielinājums nenovēršami nozīmē pārāk augstu vidējo un līdz ar to arī kopējo zaudējumu novērtējumu, kas ir pretrunā Pamatregulas 15. panta 1. punktam.

51 Komisija ir arī norādījusi, ka tai ir jāievēro šī aprēķina metode, lai respektētu ar šo regulu ieviestās sistēmas uz nākotni vērsto raksturu.

52 Tomēr šim argumentam nevar piekrist. Būtībā, ņemot vērā šī sprieduma 49. punktā minētos apsvērumus, procedūru, kas paredz reizināt ikmēneša kopējās eksporta saistības ar attiecīgajā mēnesī maksājamo vidējo kompensācijas apjomu, nevar uzskatīt par līdzekli, lai novērtētu to kompensāciju iespējamo apjomu, kas tiks izmaksātas par pārstrādātajos produktos ietverto cukuru.

53 Līdz ar to Komisijas ieviestā sistēma, ciktāl, tā rada praksi, ka kopējie zaudējumi *a priori* tiek noteikti lielākā apmērā nekā ar kompensācijām saistītās izmaksas, pārsniedz Pamatregulā izvirzīto mērķi, it īpaši taisnīgu ar Kopienā saražotās produkcijas pārpalikuma realizāciju saistīto izdevumu finansēšanu, kas minēta šī sprieduma 46. punktā.

54 Ņemot vērā iepriekš minēto, uz vienīgo jautājumu lietā C-113/10, pirmo jautājumu lietā C-147/10 un diviem lietā C-234/10 uzdotajiem jautājumiem ir jāatbild, ka Regula Nr. 1193/2009, izņemot tās 3. pantā ietvertos noteikumus, kurus Vispārējā tiesa ir jau atcēlusi, savā iepriekš minētajā spriedumā lietā Polija/Komisija atceļot Regulas Nr. 1686/2005 2. pantu, ir spēkā neesoša.

Par otro jautājumu lietā C-147/10

55 Ņemot vērā atbildi, kas ir sniegta uz vienīgo jautājumu lietā C-113/10, uz pirmo jautājumu lietā C-147/10 un uz diviem lietā C-234/10 uzdotajiem jautājumiem, uz otro lietā C-147/10 uzdoto jautājumu nav jāatbild.

Par trešo jautājumu lietā C-147/10

56 Ar savu trešo lietā C-147/10 uzdoto jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vēlas noskaidrot, vai, aprēķinot maksājamo kompensāciju saistībā ar ražošanas maksājumu cukura nozarē pārmaksu, piemērojamais valūtas maiņas kurss ir jautājums, ko nosaka Savienības tiesības, vai arī Regulas Nr. 1193/2009 6. pants ir interpretējams tādējādi, ka tas nosaka kompensācijas izmaksu, atsaucoties uz valūtas maiņas kursu, kas bija spēkā brīdī, kad sākotnēji tika noteikts šo maksājumu apjoms.

57 Šajā ziņā attiecībā uz 6. pantu Regulā Nr. 1193/2009, kas ir atzīta par spēkā neesošu šā sprieduma 54. punktā, katrā ziņā ir jānorāda, ka šajā pantā ir vienīgi noteikts datums, kurā šī regula stājas spēkā, kā arī datumi, sākot no kuriem ir piemērojami tās 1.–4. pants, un līdz ar to nevar uzskatīt, ka tajā būtu noteikts datums, kas jāņem vērā, nosakot valūtas maiņas kursu, kurš piemērojams saistībā ar ražošanas maksājumu cukura nozarē par 2002./2003., 2003./2004., 2004./2005., 2005./2006. tirdzniecības gadu pārmaksas atmaksu.

58 Turklāt, tā kā atbilstoši Lēmumu 2000/597 un 2007/436 8. panta 1. punktam dalībvalstis šos maksājumus iekasē saskaņā ar savu normatīvo un administratīvo aktu noteikumiem, ko vajadzības gadījumā pielāgo, lai tie atbilstu Savienības noteikumos ietvertajām prasībām, strīdi par Savienības vārdā iekasēto summu atmaksu ietilpst valstu tiesu kompetencē un tām tie gan no procesuālā, gan materiāltiesiskā viedokļa ir jāizskata atbilstoši to valsts tiesībām, ja vien Savienības tiesībās šajā jautājumā nav paredzēts citāds regulējums (1976. gada 21. maija spriedums lietā 26/74 *Roquette frères*/Komisija, *Recueil*, 677. lpp., 11. punkts, un 1980. gada 12. jūnija spriedums lietā 130/79 *Express Dairy Foods*, *Recueil*, 1887. lpp., 11. punkts).

59 Ir jākonstatē, ka nevienā no Savienības tiesību noteikumiem nav paredzētas tiesību normas attiecībā uz valūtas maiņas kursu, kas ir piemērojams, nosakot saistībā ar ražošanas maksājumiem cukura nozarē nepamatoti iekasēto maksājamu atmaksu.

60 Tā kā šis jautājums Savienības tiesībās nav reglamentēts, valsts iestādēm, it īpaši valsts tiesām, pamatojoties uz Savienības regulām, kas ir atzītas par spēkā neesošām, nepamatoti iekasētu maksājumu atmaksas gadījumā visi ar šo atmaksu saistītie jautājumi, kā, piemēram, procentu maksājuma piešķiršana, ir jārisina, piemērojot to valsts tiesību normas attiecībā uz procentu likmi un datumu, sākot no kura procenti ir aprēķināmi (šajā ziņā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Express Dairy Foods*, 14. un 17. punkts).

61 Nepastāvot Savienības tiesību aktiem, katras dalībvalsts iekšējā tiesiskajā kārtībā ir jāparedz nosacījumi, kādos šādi procenti ir maksājami, tostarp šo procentu likme un aprēķināšanas veids (vienkāršie vai saliktie procenti). Šiem nosacījumiem ir jāatbilst līdzvērtības un efektivitātes principiem, tas ir, tie nevar būt mazāk labvēlīgi par nosacījumiem attiecībā uz līdzīgiem atmaksāšanas lūgumiem saskaņā ar iekšējo tiesību noteikumiem un tie nevar būt tā noteikti, ka Savienības tiesiskajā kārtībā garantēto tiesību izmantošana tiek padarīta par praktiski neiespējamu (2012. gada 19. jūlija spriedums lietā C-591/10 *Littlewoods Retail* u.c., 27. punkts).

62 Tas pats attiecas arī uz valūtas maiņas kursu, kas ir piemērojams, aprēķinot maksājamo kompensāciju saistībā ar ražošanas maksājumu cukura nozarē pārmaksu, kas tādējādi principā ir jānosaka atbilstoši attiecīgās dalībvalsts iekšējai tiesiskajai kārtībai.

63 Ņemot vērā iepriekš minēto, uz trešo lietā C-147/10 uzdoto jautājumu ir jāatbild, ka, nepastāvot Savienības tiesību noteikumiem šajā jautājumā, valūtas maiņas kurss, kas ir piemērojams, aprēķinot saistībā ar ražošanas maksājumu cukura nozarē pārmaksu maksājamo kompensāciju, ir jānosaka atbilstoši attiecīgās dalībvalsts tiesībām.

Par ceturto lietā C-147/10 uzdoto jautājumu

64 Ar savu ceturto lietā C-147/10 uzdoto jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vēlas noskaidrot, vai Savienības tiesības liedz saņemt procentus par summām, kuras ir nepamatoti samaksātas saistībā ar atbilstoši spēkā neesošai regulai noteiktiem ražošanas maksājumiem cukura nozarē, ja attiecīgā dalībvalsts nevar saņemt atbilstošus procentus par Savienības pašas resursiem, un noraidošas atbildes gadījumā – vai šīs tiesības ļauj valsts tiesai vai kādai citai valsts iestādei nepiešķirt procentu maksājumu, pamatojoties uz rīcības brīvību, kas tai ir piešķirta atbilstoši valsts iekšējai tiesiskajai kārtībai.

65 Ja dalībvalsts iekasē nodokļus, pārkāpjot Savienības tiesību normas, attiecīgajām personām ir tiesības ne tikai uz nepamatoti iekasētā nodokļa atmaksu, bet arī uz šajā valstī tiešā sakarā ar šo nodokli samaksāto summu vai tās ieturēto summu atmaksu. Tas ietver arī tos zaudējumus, ko rada nespēja rīkoties ar naudas summu priekšlaicīgas nodokļa samaksas dēļ (skat. 2001. gada 8. marta spriedumu apvienotajās lietās C-397/98 un C-410/98 *Metallgesellschaft* u.c., *Recueil*, I-1727. lpp., 87.–89. punkts; 2006. gada 12. decembra spriedumu lietā C-446/04 *Test Claimants in the FII Group Litigation*, Krājums, I-11753. lpp., 205. punkts, kā arī iepriekš minēto spriedumu lietā *Littlewoods Retail* u.c., 25. punkts).

66 No šīs judikatūras izriet, ka dalībvalstīm noteiktā pamatpienākuma atmaksāt kopā ar procentiem tās nodokļu summas, kas iekasētas, pārkāpjot Savienības tiesības, pamatā ir tieši šīs pēdējās minētās tiesības (skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Littlewoods Retail* u.c., 26. punkts).

67 Līdz ar to neatkarīgi no jautājuma, vai dalībvalsts var prasīt procentu maksājumu par Savienības pašas resursiem, – kas ir jautājums, kurš šajā lietā nav jāizvērtē, – attiecīgajām personām, kam ir tiesības uz to summu atmaksu, kuras ir nepamatoti samaksātas saistībā ar atbilstoši spēkā neesošai regulai noteiktiem ražošanas maksājumiem cukura nozarē, ir tiesības saņemt arī ar šīm summām saistīto procentu samaksu.

68 Tādējādi valsts tiesa nevar atsaukties uz savu rīcības brīvību, lai, pamatojoties uz to, ka šī dalībvalsts nevar pieprasīt atbilstošu procentu maksājumu par Savienības pašas resursiem, atteiktos piešķirt procentu maksājumu par summām, ko dalībvalsts ir iekasējusi atbilstoši spēkā neesošai regulai.

69 Tādējādi uz ceturto lietā C-147/10 uzdoto jautājumu ir jāatbild, ka atbilstoši Savienības tiesībām attiecīgajām personām, kam ir tiesības uz to summu atmaksu, kuras ir nepamatoti samaksātas saistībā ar ražošanas maksājumiem cukura nozarē, kas ir noteikti atbilstoši spēkā neesošai regulai, ir tiesības saņemt arī ar šīm summām saistīto procentu samaksu. Valsts tiesa nevar savas rīcības brīvības ietvaros atteikties piešķirt procentu maksājumu par summām, ko dalībvalsts ir saņēmusi atbilstoši spēkā neesošai regulai, pamatojoties uz to, ka šī dalībvalsts nevar pieprasīt atbilstošu procentu samaksu par Savienības pašas resursiem.

Par tiesāšanās izdevumiem

70 Attiecībā uz lietas dalībniekiem šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto lietas dalībnieku izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (ceturtā palāta) nospriež:

1) Komisijas 2009. gada 3. novembra Regula (EK) Nr. 1193/2009, ar ko labo Regulu (EK) Nr. 1762/2003, (EK) Nr. 1775/2004, (EK) Nr. 1686/2005 un (EK) Nr. 164/2007 un nosaka ražošanas maksājumu apjomu cukura nozarē 2002./2003., 2003./2004., 2004./2005., 2005./2006. tirdzniecības gadam, – izņemot tās 3. pantā ietvertos noteikumus, kurus Eiropas Savienības Vispārējā tiesa ir jau atcēlusi, savā 2011. gada 29. septembra spriedumā lietā T-4/06 Polija/Komisija atceļot 2. pantu Komisijas 2005. gada 14. oktobra Regulā (EK) Nr. 1686/2005, ar ko 2004./2005. tirdzniecības gadam nosaka ražošanas maksājumu apjomus un papildu maksājuma koeficientu cukura nozarē, – ir spēkā neesoša;

2) nepastāvot Savienības tiesību noteikumiem šajā jautājumā, valūtas maiņas kurss, kas ir piemērojams, aprēķinot saistībā ar ražošanas maksājumu cukura nozarē pārmaksu maksājamo kompensāciju, ir jānosaka atbilstoši attiecīgās dalībvalsts tiesībām;

3) atbilstoši Savienības tiesībām attiecīgajām personām, kam ir tiesības uz to summu atmaksu, kuras ir nepamatoti samaksātas saistībā ar ražošanas maksājumiem cukura nozarē, kas ir noteikti atbilstoši spēkā neesošai regulai, ir tiesības saņemt arī ar šīm summām saistīto procentu samaksu. Valsts tiesa nevar savas rīcības brīvības ietvaros atteikties piešķirt procentu maksājumu par summām, ko dalībvalsts ir saņēmusi atbilstoši spēkā neesošai regulai, pamatojoties uz to, ka šī dalībvalsts nevar pieprasīt atbilstošu procentu samaksu par Eiropas Savienības pašas resursiem.

[Paraksti]